

॥ श्री ॥

आत्मानंदप्रकाश

पुस्तक ३

सं. १८६१ भा. आयुष्य १८६२ ना अषाढ सुधी अंक १२.

“सेव्यः सदा श्रीगुरुकल्पवृक्षः”
सगंधरावृक्षम्.

भक्त्यानां भक्त्यभावं भवजलतरणे भावयन् भावनाभिः
तीव्रैस्तेजः प्रकाशैः कुमतिभिरुदितं तर्जयन्नंधकारम् ।
सोच्छासं तत्त्वबोधं शुचिहृदि जनयन् सद्गुरोर्भक्तिभाजां
आत्मानंदप्रकाशः प्रसरति भुवने वीरभानुप्रभावात् ॥

प्रगट कर्त्ता

श्री जैन आत्मानंद सभा, लावनगर.

तंत्री

भातीयंद आधवल शाह.

वीर संवत् २४३२.

आत्म संवत् १०-११.

वार्षिक मूल्य ३ (१)

पाठ्य - आर. प्रकाश

लावनगर—“विधा विनय” प्रिन्टींग प्रेसभा.

शाह. पुष्पात्म गीताभाष्ये छापि

॥ વાર્ષિક અનુક્રમણિકા. ॥

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ (પદ્ય)	૧.
૨	ગુરુસ્તુતિ (પદ્ય)	૨, ૧૯૩, ૨૬૫.
૩	નવીન વર્ષારંભ	૪.
૪	પર્યુષણપર્વ	૭.
૫	જીવનનો ઉદ્દેશ	૧૮.
૬	અસલ કુકીરી અથવા ખરી નિર્ઐશ્યતા	૨૨, ૩૦
૭	વૃત્તાંતસંગ્રહ	૨૪, ૪૫, ૭૧, ૧૪૩, ૨૧૬, ૨૩૭.
૮	બ્રહ્મ સ્તુતિ (પદ્ય)	૨૫, ૪૯, ૯૩, ૯૭, ૧૨૧, ૧૪૬, ૨૧૭.
૯	કુસુમમાળા [પદ્ય]	૨૫.
૧૦	ચિંતામણિ	૨૭, ૭૯, ૧૯૫.
૧૧	ભવારવીમા ભ્રમણતા	૩૮.
૧૨	કચ્છ મહોદય	૪૦, ૧૩૭, ૧૮૯, ૨૧૩.
૧૩	સૌથી સરસ માર્ગ	૪૨.
૧૪	નિઃસ્પૃહીનીવાણી [પદ્ય]	૫૦.
૧૫	અભ્યાસનો હેતુ	૫૧.
૧૬	દીવાળી પર્વ	૫૫.
૧૭	હિતબોધ	૬૮.
૧૮	વિક્રમનું નવું વર્ષ (પદ્ય)	૭૪.
૧૯	ગુણદષ્ટિ	૭૪.
૨૦	શારીરિક મહાશબ્દ	૮૭.
૨૧	જ્ઞાન પંચમી	૯૧.

૪

૨૨	જૈન વિધારંભ સંસ્કાર વિધિ.	...	...	૬૫, ૧૧૫.
૨૩	કાવ્યચમત્કૃતિ (પદ)	...	...	૬૮.
૨૪	સ્રી કેળવણીની આવશ્યકતા	...	...	૧૦૦.
૨૫	દ્વેષાદિદોષ ત્યજવા વિષે	...	...	૧૦૬.
૨૬	બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ (નર્મદા સુંદરી)	...	...	૧૧૨, ૧૦૪.
૨૭	શ્રીવિમલચંદ્ર સુરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાળા	૧૧૭, ૨૫૪		
૨૮	સંતુષ્ટ વૃત્તિ (પદ)...	...	...	૧૨૧.
૨૯	ગિરનારની ગુફા	...	૧૨૪, ૨૨૮, ૨૫૯, ૨૬૬.	
૩૦	જૈન સોળ સંસ્કાર	...	૧૩૨, ૧૬૪, ૨૫૦, ૨૮૧.	
૩૧	અંધાવલોકન	...	૧૪૦, ૧૪૪, ૧૬૮.	
૩૨	ચોથી જૈન કોન્ફરન્સનું વિજય ગીત	...	૧૪૬, ૧૬૯.	
૩૩	યતિ ધર્મ અને આવક ધર્મના સંવાદ	...	૧૪૮.	
૩૪	પાંચજીમાં મળેલી ચોથી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ	૧૭૧.		
૩૫	શ્રી મેસાજી પાઠશાળાનો ધનામનો મેળાવડો	...	૧૮૨.	
૩૬	સત્સંગનું ગીત (પદ)	...	૧૮૪.	
૩૭	આવક સંસાર	...	૨૧૭.	
૩૮	શ્રીહીરસૂરિ પ્રબંધ	...	૨૧૮, ૨૪૧, ૨૭૧.	
૩૯	સૌંદર્ય અને શ્રેષ્ઠતા	...	૨૩૩.	
૪૦	હૃદય ભોધ.	...	૨૭૬.	
૪૧	આત્માનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.	...	૨૮૬.	

—૧૬૧—

શ્રી

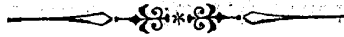
આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩ જી. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૧—શ્રાવણ. અંક ૧ લો.

વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ.

શાર્દૂલવિક્રીડિતમ્.

* ધર્મે ધારયતે ગુણૈર્વિલસતે કારુણ્યમાતન્વતે
કર્મચ્છેદયતે વ્રતાનિ દધતે પ્રોત્કુર્વતે નિર્જરામ્
મન્યાન્ તારયતે ભવં દલયતે ભામંડલં વિભ્રતે
મિથ્યાત્વં હરતે શિવં વિતરતે વીરાય તુભ્યં નમઃ ॥ ૧ ॥

* ધર્મને ધારણ કરતા, ગુણોથી વિશ્વાસ કરતા, કરુણા વિસ્તારતા કર્મને છેદન કરતા, વ્રતોને ધારણ કરતા, નિર્જરા આચરતા, ભવિજનને તારતા, સંસારને તોડીનાખતા, ભામંડલને ધારણ કરતા, મિથ્યાત્વને હરી-લેતા અને શિવ (મોક્ષ) ને આપતા હે શ્રી મહાવીર ભગવંતે ! તમને નમસ્કાર હો. ૧

૧

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

હરિગીત.

- વિશ્વેશ^૧ વંદને આચરી સેવો સદા જિન ચરણને,
 ઉચ્ચારી મંગલનામ તેજુ સદા સાધો શરણને;
 કરી કર્મ કદમ^૨ દૂરને સમ્યક્ત્વ ધારો સ્વરસથી^૩
 આ નવિન મંગલ વર્ષમાં અતિ હર્ષ હો ઉત્કર્ષથી. ૧.
- ભવિષ્યંદ ધરજો ધ્યાન દૃઢ્યે પંચ પરમેષ્ટી તણુ,
 સુખકાર સાચાચિંક કરજો ધારો આત્મિક બલ ધણુ;
 ભવ વાસનાને દૂર કરજો વેગથી તે નિરસથી;^૪
 આ નવિન મંગલ વર્ષમાં અતિ હર્ષ હો ઉત્કર્ષથી. ૨.
- આ નવિન મંગલ વાઘ-વાગો નવિન વર્ષે નાથના^૫
 આનંદથી ઉત્કર્ષ યાચો, સર્વ શ્રાવક સાથના;
 સૌ અંતરય અરિષ્ટ સઘળાં પ્રલય યાચો સ્પર્શથી,
 આ નવિન મંગલ વર્ષમાં અતિ હર્ષ હો ઉત્કર્ષથી. ૩.
- આનંદ વાધે જ્ઞાનનો આનંદ હો જિન નામનો,
 આનંદ પ્રસરો પ્રેમનો, આનંદ રાજો^૬ રહેમનો^૭;
 આનંદ આત્માનંદમાં તે સર્વ આવો સરસથી,
 આ નવિન મંગલ વર્ષમાં અતિ હર્ષ હો ઉત્કર્ષથી. ૪.

ગુરુસ્તુતિ.

માલિની.

જિનમત ઉપકારો, ભારતે નિત્ય કીધો,

૧ વિશ્વના પતિ શ્રી તીર્થંકર ભગવંતને. ૨ કર્મ રૂપી કાદેવ ૩ પોતાના રસથી. ૪ રસના અભાવથી, ૫ શ્રી જિન ભગવંતના. ૬ શોભો. ૭ દયાનો.

ગુરુસ્તુતિ.

૩

~~~~~

મુદથી^૧ ભવિજનોને, દેશનાદાન દીધા;
 શિવપદ્મ^૨ અધિકારી, તે વસ્યા સ્વર્ગસદ્ધે,^૩
 મન મધુકર^૪ થાજે, તે ગુરૂ પાદપદ્મે.^૫ ૧
 વિષમ^૬ કરી વિહારો ક્ષેત્ર સર્વે ઉધાર્યા^૭
 વિરચી વિપુલ^૮ યથો જૈનતત્ત્વો પ્રસાર્યા;
 મુનિજન શુભ^૯ ધર્મો સૌ પ્રકાર્યા અછત્તે,^{૧૦}
 મન મધુકર થાજે તે ગુરૂ પાદ પદ્મે. ૨

શાર્દૂલવિકીડિત.

જણે શુદ્ધ ચરિત્રથી જન ધણાં ચારિત્ર ધારી કર્યા,
 મિથ્યાત્વી જન જોયકી થઈ ધણાં માર્ગમુસારી તક્ષા;
 જનો શ્રી પરીવાર હાલ વિચરે સદ્ગોધ આપે ઊરુ,^{૧૧}
 તે આરામ^{૧૨} કરે નવીન વર્ષે આત્મા વિષે શ્રી ગુરુ.૩.

માલિની.

કમલ સર^{૧૩} વિકારો; દીપ હૃદયે^{૧૪} પ્રકારો;
 તરણિ^{૧૫} નભ ઉભસે, સન્મુનિ^{૧૬} ક્ષેત્ર ભાસે;
 મણિ વપુષિ^{૧૭} વિલાસે, ચૈત્ય^{૧૮} જીવે ઉલાસે;
 ભવિક દૃઢ્ય આત્માનંદ સપ્થે પ્રકારો. ૧

૧ હર્ષથી. ૨ સ્વર્ગના સ્થાનમાં. ૩ ભમરા રૂપ થાજે. ૪ ગુરુના
 ચરણ રૂપ કમલમાં. ૫ કટ્ટ ભરેલા નપરીપહવાલા. ૬ ક્ષેત્રોમાં ઉદ્ધાર કર્યા.
 ૭ ધણાં મોટા અર્થો. ૮ મુનિઓના ચારિત્ર ધર્મો. ૯ નિષ્કપટપણે. ૧૦ ધણો.
 ૧૧ શ્રીઆત્મારામજી ગુરુ. ૧૨ સરોવરમાં જેમ કમલ વિકારો. ૧૩ હૃદયેલીમાં
 જેમ દીવો પ્રકારો. ૧૪ આકાશમાં જેમ સૂર્ય ઉભાસ આપે. ૧૫ કિતમ
 મુનિઓથી જેમ ક્ષેત્ર પ્રકારો. ૧૬ શરીરમાં જેમ મણિ પ્રકારો. ૧૭ ક્ષેત્ર-
 તાથી જેમ જિત ચૈત્ય પ્રકારો તેમ આત્માનંદ પ્રકારો ભવિજનોના
 હૃદયમાં પ્રકારો છે.

૪

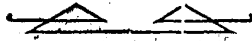
આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

ગ્રાહકોને આશીર્વાચન.

ગીતિ.

આત્માનંદ વધાવો, ભવિકજનોના હૃદય તરફ ધાવો,
 હયો માનવ ભવ લાવો, ગુરુ ભક્તિભાવના સદા ભાવો. ૧.
 અભિનવ વર્ષે હર્ષે, ગ્રાહક થાઓ સુખોદ ઉત્કર્ષે,
 આત્માનંદ પ્રકાશે, નિત્ય પ્રકાશે વિઘ્ન સર્વ નાશો. ૨.

નવીન વર્ષારંભ.

આજના મંગલમય દિવસે આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાના ત્રીજા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. ગુરુ ભક્તિ અને ગુરુ નામથી અલંકૃત એના તેના બે વર્ષના ખાલ સ્વરૂપને અવલોચી જેમ સંજ્ઞન ગ્રાહકોને અપૂર્વ આત્માનંદ, ગુરુ ભક્તિ યુક્તજ્ઞાન, સદ્બોધ તથા શાંતિ પ્રાપ્ત થયા છે, તેમ આ તેના ત્રીજા વર્ષના સ્વરૂપને પણ અવલોચી તેઓ અપ્રતિમ આનંદ, ગુરુ ભક્તિ યુક્ત જ્ઞાન, સદ્બોધ તથા શાંતિ અનુભવશે, એ નિઃસંશય છે. આ બે વર્ષનું લઘુ ખાલક ગુરુભક્તિ રૂપ લાલન પ્રાપ્ત કરી પોતાના શ્રદ્ધાલુ શ્રાવક ગ્રાહકોના શારીરિક માનસિક અને વ્યવહારિક દુઃખો ભેગી નિવૃત્ત થાય અને ધર્મ, વિનય, સહનશીલતા, આતુર્ય તથા ગુરુ ભક્તિની વાસના ધૃત્યાદિ સર્વોત્કૃષ્ટ ગુણો પ્રાપ્ત થાય તેવા સુબોધક વિષયો આખી આજ સુધી કૃતાર્થ થયું છે, તેમ હવે પછી પણ થશે, એટલું જ નહિ પણ ગતવર્ષ કરતાં અધિક સત્ત્વર થશે. એમ થાય તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય

૧ તે આત્માનંદમાં. ૨ દોડો.

नम्रीन वर्षारंभ.

4

નથી; કારણ કે, આ આત્માનંદ પ્રકાશ રૂપ આલતરણિ શ્રી આત્મારામજી જૈન પુસ્તકાલય રૂપ ઉદયગિરિમાંથી ઉદિત થયો છે. તે ઉદયગિરિના પ્રભાવને લઈ તેમાંથી અુરુલક્ષિતમય તેજસ્વી કિરણોનો પ્રતાપ પ્રતિદિન વધતો જતો અનુભવમાં આવે એ સ્વાભાવિક છે. શું સૂર્ય કિતિજમાંથી જન્મ જન્મ હાથો આવતો નાય છે તેમ તેમ અધિક પ્રકાશને તથા પ્રતાપને નથી આપતો ?

જે કાલે મેઘ વૃષ્ટિથી વિવિધ વનસ્પતીઓના ઉદયવડે ભારત
ભૂમિ નીલવર્ણી સાડી ઓઢીને સુભિશરૂપ ઐંગાર ધારણ કરેછે,
જે કાલે વિહારશીલ મુનિઓના ચાતુર્માસ્ય નિવાસથી ધણાં
પવિત્ર ક્ષેત્રો અલંકૃત થાયછે અને જે કાલે પર્યુષણ પર્વની આરંભ-
નાના દિવસો સાનિધ્ય હોવાથી આવક સમુદાયના ધાર્મિક પરિણામ
વધતા હોયછે, તે કાલે આ આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાનો વર્ષારંભ
કરેછે, એ તેની ભાવિ ઊત્તતિના શુભચિન્હો છે.

જેમ અધિકારમય નિશામાં દીપકનો પ્રકાશ જેને સ્થાને યાચે તે તે સ્થાનને તે અધિકારથી રહિત કરી પ્રકાશથી સુશોભિત કરે છે, તેમ આત્માનંદ પ્રકાશ જ્યાં જ્યાં જાય છે, ત્યાં ત્યાં તે મલિન વિચારો રૂપ અધિકારને દૂર કરી, સદ્બોધ અને ગુરુભક્તિનો પ્રકાશ આપી ભવિ મનુષ્યોના હૃદયને અત્યંત શોભાવાલા કરે છે. તેના પ્રત્યેક અંકમાં આવતા વિષયો નિષ્પક્ષપાતપણે મનન કરવાને સાંસારિક આધિ ઉપાધિમાંથી તત્કાલ સુક્ત કરે છે.

આત્માનંદ પ્રકાશનો, તેના વાંચકને તેમની ધાર્મિક અને સાંસારિક બિનતિ સાથે ગુરૂભક્તિનું ભાન કરાવવાનો પ્રધાન ઉદ્દેશ છે. ગુરૂભક્તિ એ ધાર્મિક ઉત્તતિનું શિખર છે, અને એ શિખર

૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપર આરૂઢ થઈ આત્માનંદનો અનુભવ કરવા, પોતાના ત્રાંચકોને તે આમંત્રણ કરેછે. પ્રત્યેક ભવિ શ્રાવક આર્હતધર્મનો અધિકારી છે, પરંતુ મિથ્યાત્વના મલિન સંસર્ગથી તેમજ જ્ઞાનાવરણીય કર્મના અંધકારથી તે પોતાના આત્મિક આનંદના માર્ગને જોઈ શકતો નથી, તેવા ભવિક શ્રાવકનો મિથ્યાત્વનો મલિન સંસર્ગ તથા જ્ઞાનાવરણીય કર્મનું અંધકાર જે પ્રકારે ટલી જાય, અને આત્મિક આનંદનો માર્ગ પ્રકાશિત થાય તે પ્રકારને આત્માનંદ પ્રકાશ અસંખ્ય યુક્તિથી સર્વદા વર્ણવ્યા કરેછે અને કરશે.

ગતવર્ષમાં આત્માનંદ પ્રકાશરૂપ પુણ્યોદ્ધાનમાં અગાઉ થયેલા વિષયરૂપ પુણ્યોદ્યે પોતાના સુગંધનો સારો પ્રસાર કરેલો છે અને સાક્ષરણ અને અસાધ્યારણ યુક્તિના લોકોમાં ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉન્નતિના જ્ઞાનની મહાન્ જ્યોતિ જગાવી છે. લોકો જોઈએ તેવી તેની પ્રશંસાના અભિનંદન પત્રોના લેખ લખી વધાવી ચુક્યા છે; તેથી આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાને ગુરુભક્તિના ફલથી પૂર્ણ રીતે ફલાર્થ માનેછે.

જ્યોતનું મનન કરવાથી વાચકનું મન પ્રશસ્ત થાય છે, અને હૃદયમાં જે ભ્રાંતિઓ હોય છે, તે નીકળી જાય છે, તેવા ધાર્મિક વિષયોનું યથાર્થ વિવેચન તથા નિર્દોષ ધરનાઓથી ભરપૂર એવી કલ્પનાઓ વાળી કથાઓ આપી આત્માનંદ પ્રકાશે બીજા વર્ષની સમાપ્તિ કરી છે, તથાપિ તેને તે વર્ષમાં એક મોટી હાનિ થઈ છે, કે જે હાનિને તે કદિ પણ છુટી શકે તેમ નથી. પોતાનો મૂળ ઉત્પાદક, પોષક અને સહાયકારી શ્રાવકવીર વકીલ મૂલચંદ નથુભાઈના અચાનક વિયોગે તે બે વર્ષના બાલકને શોકાત્મક શબ્દોના ઉદ્ગાર

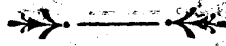
પર્યુષણ પર્વ.

૭

~~~~~

રૂપ અશ્રુપાત કરવો પડયો હતો, એજ મોટી હાનિ.

ઉપકારી મુનિઓએ વિદ્વાનોએ અને સખી ગૃહસ્થોએ લેખ અને દ્રવ્યથી જે જે સહાય આપી છે, તેનો ઉપકાર માની એને ભવિષ્યમાં તેથી સહાયની આશા રાખી આત્મનંદ પ્રકાશ પૂર્ણ ચરિતાર્થ થાય છે અને પોતાના લેખાત્મક સ્વરૂપમાં જે કાંઈ જુલ થઈ હોય તેને માટે મિથ્યાદુષ્ટ વહે છે. આત્માનંદ પ્રકાશના વાંચકો શ્રીવીરપ્રભુના શાસનનો ઉત્કર્ષ અને સાધર્મિ બધુઓની સર્વ પ્રકારની ઊત્તતિ જેવાને જે યુક્તિથી સમર્થ થાય, તે યુક્તિને આ વર્તમાન વર્ષના અકોમાં વર્ણન કરવાનું સામર્થ્ય, એમને સર્વદા અધિક અધિક પ્રાપ્ત થાઓ, એવી શાસન દેવતાની પાસે યાચના પૂર્વક પ્રાર્થના કરી એમે અમોરા શુદ્ધ કર્તવ્યમાં જોડાઈએ છીએ.

પર્યુષણ પર્વ.

સર્વ પર્વ શિરોમણિ આ પવિત્ર પર્વનો સમય વર્ષાઋતુનો આવે છે. એ પવિત્ર સમય ભારત વર્ષની સમગ્ર જૈન પ્રજાને પૂર્ણ આનંદનો સમય છે. એ સમયનું સ્મરણ કરવાથી પણ તત્કાલ પવિત્ર થવાય છે. આ પર્વના આરાધકો તે સમયની રાહ આપ્યા વર્ષ સુધી જીવે છે. આખા વર્ષમાં આવો પવિત્ર એને સુંદર પ્રસંગ એક પણ નથી. વર્ષાઋતુનો મધ્ય ભાગ હોવાથી ભૂમિ પ્રકુલિત થઈ રહે છે. વર્ષાના જલ પ્રત્યેક સ્થાને ગામમાં અને જંગલમાં આસિંગન કરી રહે છે. સરિતા, સરોવર, કુવા અને વાવ આસ્તિક શ્રાવકોના હૃદય આનંદથી જેમ ઉભરાય તેમ જલથી ઉભરાય છે. વનભૂમિમાં સર્વ

૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વૃક્ષ તેજોમય થાય છે. કૃષિકારને આનંદ આપનારા ક્ષેત્રો ધાન્યના છોડથી ભરાઈ ગયા હોય છે, સર્વ પ્રદેશોએ નીલવર્ણી પરિધાન પેહેર્યા હોય છે. જિન ચૈત્યની વાટિકાઓ પ્રભુની પૂજા માટે પુષ્પોના ઉપહાર આપવા તત્પર બનેલી હોય છે. આ સમયે જૈન પ્રજાઓના પરિણામને પૂર્ણ યૌવન પ્રાપ્ત થાય છે, આબાલ વૃદ્ધ શ્રાવકામાં કેટલો આનંદ, કેટલી ધામધૂમ, કેવો ધાર્મિક અવસર અને કેવો ધર્મનો ઉદ્યોત! દિવસ અને રાત્રિ આનંદ ઉત્સવમાંજ પસાર થાય છે. પ્રભુની પવિત્ર પ્રતિમાઓને અભિનવ દિવ્ય આંગીઓ રચવામાં આવે છે. અકાર્ણ પ્રસુખ ઉત્સવોનો પ્રકાશ થાય છે. જિન ચૈત્યમાં પૂજાના ઉપહાર નિમિત્તે મૃદંગ, વીણા અને બીજા મધુર વાદ્યોના સંગીતનો પ્રવાહ શ્રવણે દ્રિયને તૃપ્ત કરે છે. અને ભવિકના હૃદયમાં અનેક ભાવનાઓને જાગૃત કરે છે. બાલક, બાલિકાઓ નવાં વસ્ત્ર પેહેરી પ્રભુની પ્રતિમાના દર્શન કરવા જાય છે. “આજ કુંભ સ્થાપના છે, આજ અષ્ટ પ્રકારી પૂજા છે, કાલે વરઘોડો છે,” ઈત્યાદિ નવનવો વાર્તાલાપ પ્રવર્તે છે. આ પવિત્ર પર્વને પ્રસંગે સર્વ જૈનોના હૃદયમાં આનંદ પ્રવાહ ચાલી રહે છે. સર્વે સાંસારિક સુખ દુઃખને ભૂલી જાય છે.

આવા આનંદદાયી પર્યુષણપર્વને પ્રથમ દિવસે બે પ્રૌઢ શ્રાવિકાઓ જિન પ્રતિમાના દર્શન કરવા જતી હતી. પર્વના પવિત્ર સમયને સૂચવનાર ચૈત્યગૃહમાં માંગલ્ય વાદ્ય વાગતા હતા. સ્નાત્રના પવિત્ર મંત્રોના ધ્વનિ થતા હતા. આ સમયે તે બંને શ્રાવિકાઓ ચૈત્યમાં જઈ પવિત્ર ભાવનાથી પ્રતિમાના દર્શન કરી બાહર આવી જિનાલયના દ્વાર આગલ આવી વિશ્રામ લેવા બેઠી. તેઓ

પર્યુષણ પર્વ.

૬

~~~~~  
ઉત્તમ શ્રાવક કુલની ગૃહિણી હતી તેઓમાં એકનું નામ આનંદા હતું અને બીજનું નામ પ્રસન્ના હતું. આનંદા આર્હત ધર્મ શાસ્ત્રમાં કુશલ, બુદ્ધિ મતી, અને શ્રાવકાચારની જ્ઞાતા હતી. પ્રસન્ના અલ્પ બુદ્ધિવાળી, ધર્મશાસ્ત્રથી અજ્ઞાત અને મુગ્ધ દૃઢ્યની હતી. પ્રસન્નાનો સ્વભાવ શાંત હતો. પોતે ધાર્મિક જ્ઞાન ધરાવતી ન હતી. પણ સ્વબુદ્ધિ પ્રમાણે ધર્મની જિજ્ઞાસા રાખતી હતી.

આ બંને શ્રાવિકાઓ કાંઈપણ સંબંધી ન હતી માત્ર તેઓમાં પરસ્પર સાધર્મી ભાવ હતો. આજ દૈવયોગે તેઓનો સંયોગ આ પ્રસંગે થઈ ગયો હતો.

પ્રસન્ના—જિજ્ઞાસા કરી બોલી—બેન આનંદા, આજથી પંજે-સણ શરૂ થયા પણ તેનો મોટા વરઘોડાનો, મહાવીર જન્મનો, અને જલયાત્રાનો પ્રસંગ ક્યે દિવસે છે ? તે આપ જણાવશો ?

આનંદા—હાસ્ય કરી બોલી—પ્રસન્ના, તે જાણવાની તારે શી જરૂર છે ?

પ્રસન્ના—બેન, તે દિવસે શ્રાવિકાઓએ નવીન પોશાક પેહેરવો જોઈએ. તો મારે માટે મારા પતિએ એક સાડી તૈયાર કરવા આપી છે. તો હું તે દિવસે સત્વર તૈયાર કરાવા પતિને પ્રેરણા કર્યા કરું. કટલાએક પ્રમાદી પુરૂષો સ્ત્રીઓની ઈચ્છા પૂર્ણ કરવામાં વિલંબ કરે છે, તેવા પુરૂષોને સ્ત્રીઓએ સતાવવા જોઈએ.

આનંદા—આશ્ચર્ય પામી બોલી—પ્રસન્ના, તને જો દુઃખ ન લાગે તો હું કહું, શ્રાવિકાઓના ધર્મ અને પર્યુષણ પર્વનું કર્તવ્ય તારા જાણવામાં બીલકુલ નથી એમ કહેવાની મને હિંમત આવે છે.

૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

પ્રસન્ના—એન, તારા કહેવાથી મને બીલકુલ દુઃખ નહીં લાગે, ખુશીથી કહેવાનું હોય તે કહીદે. હું આવિકા ધર્મથી તદ્દન અજ્ઞાત છું અને પર્યુષણ પર્વનું કર્તવ્ય બીલકુલ જાણતી નથી.

આનંદા—મુગ્ધ હૃદય ? કેટલાએક અજ્ઞાની શ્રાવક અને શ્રાવિકાઓ આ પરમ પવિત્ર પર્યુષણપર્વના કર્તવ્યથી તદ્દન વિમુખ હોયછે. વિવિધ જાતના સુંદર પોશાક પેહેરી જ્યાં ત્યાં ભ્રમણ કરવું અનેક જાતની રમતો જોવી કે સોગઠાખાજી, ગંજીફા, જાત જાતના જુગાર વિગેરેમાં લાગ લેવો અને સર્વ ધાર્મિક કૃત્યમાં ઊપેક્ષા કરવી આવા અનુચિત કર્તવ્યમાં તેઓ સર્વદા તત્પર રહેછે. અદ્યપમતિ શ્રાવિકાઓ, દ્રવ્ય શ્રંગારને માટે પોતાના પતિને પજવેછે. ગૃહસંપત્તિ હોય કે ન હોય પણ અજ્ઞાની અબલાઓ આગ્રહથી પોતાના ગરીબ પતિને નાહક ખર્ચના બોજમાં નાંખેછે. ધર્મ ભાવનાને છુટી જઈ સાંસારિક પ્રવૃત્તિઓમાં પડેછે. ધનાઢય સ્ત્રીઓનું અનુકરણ કરવાને પતિ આગલ ઊપાલંબ ભરેલા વચનો બોલેછે.—પ્રિયએન, એવી સ્ત્રીઓ તદ્દન ધર્મ વિમુખ છે, એટલુંજ નહિ પણ પર્યુષણ જવા પર્વમાં પુણ્યને બદલે અનેક જાતના પાપકર્મ બાંધેછે.

આનંદાના આવા વચન સાંભળી પ્રસન્ના ક્ષણવાર વિચારમાં પડી. અને હૃદયમાં પશ્ચાત્તાપ કરતી તે મૃદુસ્વરે બોલી—પ્રિયએન આનંદા, તમારા કહેવા પ્રમાણે આ પવિત્ર પર્વનો લાભ હું લઈ શકતી નથી હું દ્રવ્ય શ્રંગાર દ્વારા કરવા પતિને પજવનારી અધમ શ્રાવિકા છું પર્યુષણ પર્વનો પવિત્ર મહિમા અને તેમાં કરવા યોગ્ય કર્તવ્ય હું તદ્દન જાણતી નથી આજ સુધી એ મહા પર્વમાં પાપાનુબંધી પાપ કર્મજ મેં બાંધેલા છે. મારો ગૃહસ્થાવાસ સાધારણ છે;

પર્યુષણ પર્વ.

૧૩

તે છતાં મેં મારા ગરીબ પતિને અતિશે પજવ્યા છે, અને તેમને મહા દુઃખ આપ્યું છે. પ્રિયબેન, કૃપા કરી હવે મને પર્યુષણ પર્વનું કર્તવ્ય સમજાવો. હું તમારો ઉપકાર માનીશ.

આનંદા—બેન, પ્રસન્ના, હવે અકૂશોષ કરશે નહીં જ્યારથી સમજ્યા ત્યારથી સવાર. તમે આવો પશ્ચાત્તાપ કરી તે પર્વના કર્તવ્યની જિજ્ઞાસા બતાવી, તે તમારા પુણ્યોદયને સૂચવે છે. તમારું હૃદય ભવ્ય છે, ધાર્મિક જિજ્ઞાસાથી ભરપૂર છે, અને સંપૂર્ણ રીતે ભદ્રિક છે. શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ પર્યુષણ પર્વમાં શું કરવું તેમજ તે અને એ મહા પર્વની આરાધનાથી કેવો લાભ થાય છે ? તે સાવધાન થઈ સાંભલ.

શ્રાવણ માસના કૃષ્ણપક્ષની દ્વાદશીથી તે ભાદ્રપદ માસના શુકલ પક્ષની ચતુર્થી સુધી એ આઠ દિવસ પર્યુષણપર્વ સંબંધી કહેવાય છે. પર્યુષણ એ શબ્દનો અર્થ એવો છે કે પરિ એટલે સર્વ રીતે ઉષણ એટલે વસવું અર્થાત્ સર્વ જીવોને અભયદાન, સર્વ ચૈત્યા દર્શન, અક્રમતપ, સર્વ પ્રાણી સાથે ક્ષમાપન અને સ્વામિવાત્સલ્ય વિગેરે કર્તવ્ય કરવા નિમિત્તે સાથે રહેવું તે પર્યુષણ કહેવાય છે. આ મહાપર્વમાં જૈન વર્ગે મુખ્ય રીતે પાંચ કૃત્ય તન, મન, ધનથી કરવાના છે અને પાંચ કૃત્યમાં શ્રાવક વર્ગની સર્વ પ્રકારની ધર્મ કરણીનો સમાવેશ થઈ જાય છે.

પ્રસન્ના—બેન, તે પાંચ કૃત્ય કયા? તે સર્વદા સ્મરણ રહે તેવા પ્રકારથી જણાવો.

આનંદા—બેન, નીચેનું એકજ ગુજરાતી કાવ્ય કંઠસ્થ કરી સદા સ્મરણમાં રાખ—

12

આત્માનાં મહાશિ.

શાદ્દલવિઠીડિત.

જાંતુ નિર્ભયદાન સર્વ જનને પ્રીતે અમાવા કરે,
 ચૈત્યોની પરિપાટિ ને સધરમી વાતસલ્યને આચરે;
 ભાવે અષ્ટમ આદરે મન વચ્ચઃ કાયાથકી ઇષ્ટ જ,
 એ પર્યુષણ પર્વની શિવકરી આરાધના શ્રેષ્ઠ તે. ૧

- ૧ સર્વ પ્રાણીઓને અભયદાન આપવા ૩૫ અમર પલાવવો.
- ૨ સર્વ પ્રાણીઓની સાથે ખમત ખામણા કરવા.
- ૩ ચૈત્ય પરિપાટિ એટલે સર્વ જિનમંદિરોના દર્શન કરવા.
- ૪ સાધર્મિવાત્સલ્ય—સાધર્મી બંધુઓનું ઉત્તમ પ્રકારે વાત્સલ્ય કરવું
- ૫ અષ્ટમતપ—અક્રમનો તપ કરવો.

આ પાંચ કૃત્ય સર્વ ધાર્મિક ક્રિયાના સારભૂત છે. તેઓમાં પ્રથમ કૃત્ય જૈન ધર્મનો પવિત્ર સિદ્ધાંત જે દયા ધર્મ, તેની પુષ્ટિને માટે છે; જે અમર અથવા અમારીના નામથી પ્રખ્યાત છે. અમર પલાવવો એટલે તન, મન, ધનથી સર્વ જીવને અભયદાન આપવાનો પ્રયત્ન કરવો. ભારતવર્ષમાં સર્વ ધર્મની ભાવનાઓમાં જૈન ધર્મની પ્રખ્યાતિ પ્રાણીઓને અભયદાન આપવાથી છે. પર્યુષણપર્વમાં તે અભયદાન અઘાપિ ભારતવર્ષના જૈનો તરફથી અપાય છે. સૂત્રકૃતાં ગમાં અભયદાનને માટે સૂચવ્યું છે “ દાણાણ સિદ્ધં અમયં પહા-
ણમિતિ ” “ દાનને વિષે અભયદાન શ્રેષ્ઠ અને પ્રધાન છે. ”

પ્રસન્ના—પ્રિયબેન, તે અભયદાનના ફલ વિષે કાંઈ પણ દ્રષ્ટાંત હોય તો જણાવો.

પર્યુષણ પર્વ.

૧૩

~~~~~

આનંદા—તેના દ્રષ્ટાંતની કથાઓ ઘણી છે. મેં ઊપાશ્રયમાં ઘણીવાર ગુરુ મુખે સાંભલી છે. પ્રસંગે તને વિસ્તારથી કહીશ. બેન પ્રસન્ના, તે અભયદાન વસંતપુરના રાજા અરિદમનની અણમાનીતી રાણી દુર્ભગાએ કર્યું હતું. દુર્ભગા રાજાને અપ્રિય હતી પણ એ મહાદાનના પ્રભાવથી પ્રિય થઈ પડી હતી. તે દયાલુરાજા શ્રાવિકાએ દેહાંત દાંડની શિક્ષાને પ્રાપ્ત થયેલા એક ચોર છોડાવ્યો હતો તેવા અપરાધીને પણ અભયદાન આપી એ મહારાણીએ અત્યંત પુણ્ય ઊપાર્જન કર્યું હતું. તેવું અભયદાન આ પર્યુષણ પર્વમાં કરવું એજ આવક અને શ્રાવિકાનું કર્તવ્ય છે, કાંઈ શ્રંગાર ધારણ કરી આમતેમ લક્ષ્મીના મદમાં ફરવું તે યોગ્ય નથી.

બીજું કૃત્ય સર્વ મનુષ્યોની સાથે ખમત ખામણા કરવા એછે. શ્રી જિન ધર્મે વિનય મૂલ છે અને ક્ષમા માગવી એ વિનયનું સ્વરૂપ છે. આ કૃત્યથી આત્માની ખરેખરી શુદ્ધિ થાયછે. સંવત્સરી પ્રતિ ક્રમણની શુદ્ધિ સંપાદન કરવા ક્ષમાપન ક્રિયાની જરૂર છે. પરસ્પર ખમત ખામણા કરવા એટલે સર્વ જીવોને ખમાવવા, તે સિવાય સંવત્સરી પ્રતિક્રમણનો હેતુ સચવાતો નથી. એ મહાક્રિયા કરવાથી આખા વર્ષમાં થયેલા સર્વ પ્રકારના પાપનું આલોચન થાયછે. તે મન, વચન અને કાયા એમ ત્રણ પ્રકારે કરવામાં આવેછે. મનઃકોઈનું વિપરીત ચિંતવ્યું હોય વચનથી કોઈની સાથે કટુ વચન બોલવામાં આવ્યા હોય અને કાયાથી કોઈનું ક્રિયાવડે અનિષ્ટ કર્યું હોય, તે સર્વ અપરાધો ક્ષમાપન કરવાથી ઢળી જાયછે આ ખમત ખામણાની પવિત્ર ક્રિયા કરવાથી પાપની શ્રેણી ઘણી ઓછી થઈ જાય છે. અને સંસારી જીવ પુણ્યના ઉદયની સન્મુખ થતો આવેછે. ત્રીજું

૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કૃત્ય ચૈત્ય પરિપાટી એટલે જિન ચૈત્યોના દર્શન કરવાનું છે પોતાના નગરમાં જેટલા જિન ચૈત્યો હોય તેમાં ત્રિકરણ શુદ્ધિએ દર્શન કરવા જવું જોઈએ આ ચૈત્યદર્શન બહિરંગ દૃષ્ટિથી કરવા ન જોઈએ પણ અંતરંગ દૃષ્ટિથી કરવા જોઈએ.

પ્રસન્ના—પ્રિયબેન, અંતરંગ દ્રષ્ટિના દર્શન કેવા હોય તે કૃપા કરી વિસ્તારથી જણાવો.

આનંદા—બેન પ્રસન્ના, એ દર્શનનું વર્ણન અનુભવ ગમ્ય છે, એટલે વાણીદ્વારા યથાર્થ કહી શકાય તેમ નથી, તથાપિ સંક્ષેપમાં કહેવાનું કે, પ્રભુની મનોહર પ્રતિમાને એક દ્રષ્ટિએ જોઈ તેમાં તક્ષીન થઈ જવું. આત્મિક ભાવને તેનામાં આરોપિત કરી દેવો. તદાકાર વૃત્તિએ તે પ્રતિમાનું નિરીક્ષણ કરવાથી દૃષ્ટાના હૃદયમાં અપૂર્વ આનંદ ઉદ્ભવે છે, તેમના શુણ્ણનું ચિંતવન થયા કરે છે. અને રોમોદ્ગમ થઈ આવે છે. આવા દર્શનથી તેનો દર્શન શુદ્ધિ રૂપ વાસ્તવિક હેતુ બરાબર સમવાય છે.

બેન આનંદા, શ્રી જિન પ્રતિમાના દર્શન માત્રથી ઘણું ભવ્ય જીવોને શુદ્ધ સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થયેલી છે. બસ્તક્ષેત્રમાં સમુદ્રને કાંઠે આવેલા અનાર્ય દેશના આર્દ્રકપુરના રાજાના કુમાર આર્દ્રક કુમારનું દ્રષ્ટાંત ઘણું રમણીય છે. તેના પિતા આર્દ્રક રાજા શ્રેણિક રાજાનો મિત્ર હતો. એ રસિક કથા મેં મુનિ મહારાજના વ્યાખ્યાનમાં વિસ્તારથી સાંભળેલી છે. પ્રિય બેન, ક્ષાધ વખતે હું તને યથાર્થ કહી સંભળાવીશ.

પર્યુષણ પર્વનું ચોથું કૃત્ય સાધાર્મિવાત્સલ્ય છે. આ પવિત્ર કૃત્યનો હેતુ ઘણો ગંભીર છે. પ્રિય બેન, આજ કાલ તેનો અર્થ

પર્યુષણ પર્વ.

૧૫

મિશ્રાન્નથી સમાન ધર્મી ભાઈઓને ભોજન કરાવવું, એટલેજ લેવામાં આવે છે, પણ તેનો ખરો અર્થ સીદાતા સાધર્મી બંધુઓના કુટુંબને સહાય આપવાનો છે. આ પર્વને દિવસે અનાથ, દીન અને દુઃખી બંધુઓની સંભાળ લેવી, અને તેઓના ચિંતાતુર ચિત્તને સ્વસ્થ કરવા કે જ્યાં તેઓ નિવૃત્તિથી આ પર્વમાં ધર્મનું આરાધન કરી શકે. પર્યુષણનું પાંચમું કૃત્ય અષ્ટમ તપનું છે. સાગાર અને અનગાર બંને એ યથા શક્તિ અષ્ટમ તપની આ પર્વમાં આરાધના કરવી જોઈએ. પણ તે નિષ્કામ વૃત્તિથી કરવી જોઈએ. તે વિષે નાગકેતુનું દૃષ્ટાંત મનન કરવા યોગ્ય છે. જે મેં મુનિ મહારાજના મુખથી કલ્પસૂત્રમાં સાંભળેલું છે. કદિ અષ્ટમ તપ કરવાની શારીરિક શક્તિ ન હોય તો પર્યુષણમાં છેવટે ત્રણ ઉપવાસ તો છુટા છુટા અવશ્ય કરવા જોઈએ. એન પ્રસન્ના, એ પાંચ કૃત્યનું આચરણ મુખ્ય રીતે કરવાનું છે. તે શિવાય શ્રાવકોએ તથા શ્રાવિકાઓએ એ પર્વમાં પાંચ પ્રકારના આશ્રવનો અને કષાયનો રોધ કરવો જોઈએ.

પ્રસન્ના—એન આનંદા, આશ્રવ અને કષાયવિષે મને સમજવો.

આનંદા—આશ્રવ પાંચ પ્રકારના છે. ૧ પ્રાણાતિપાત, ૨ મૃષાવાદ, ૩ અદત્તાદાન ૪ મૈથુન અને ૫ પરિગ્રહ એ પાંચ પ્રકારના આશ્રવનો રોધ એટલે ત્યાગ કરવો. પ્રાણાતિપાત એટલે એ ઇંદ્રિયાદિ ત્રસ જીવોની વિરાધના ન કરવી, એટલે પર્યુષણ પર્વમાં ખાંડવું, દળવું, વસ્ત્ર ઘોવરાવવા વિગેરે હિંસાના કાર્ય છોડી દેવા. જે શક્તિ હોય તો તૈલી, લુહાર, ભાંડણુંજ વિગેરેના આરંભને પણ દ્રવ્ય આપી નિવારવા, જૈન રાજ્યે દેશ કે નગરમાં અમારી ઘોષણા કરાવવી. બીજા મૃષાવાદના આશ્રવના રોધમાં આ

૧૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~  
 પર્વની અંદર અસત્ય વચન તથા ક્રોધને ગાળો કે શાપ આપવા નહીં તેમજ મર્મવેધી કટુ વચનો બોલવાં નહીં. ત્રીજા અદત્તાદાનના આશ્રવમાં પરદ્રવ્યને ગ્રહણ કરવાની ઈચ્છા કરવી નહીં. કારણ કે, દ્રવ્ય એ પ્રાણીના બાહ્ય પ્રાણ છે, તેનું હરણ કરવાથી પ્રાણીને મરણના જેવું કષ્ટ થાય છે. ચોથા આશ્રવમાં પર્યુષણ પર્વને વિષે શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ બ્રહ્મચર્ય પાલવું. કોઈ જાતના વિષય વિકાર સેવવા નહીં. પાંચમાં પરિગ્રહમાં ધન ધાન્યાદિ નવ પ્રકારના પરિગ્રહનું પરિમાણ કરવું. વિશેષ તૃષ્ણા રાખવી નહીં. આ પર્વમાં તૃષ્ણા રહિત રહેવાથી ધર્મ સાધન સારી રીતે થઈ શકે છે.

બેન પ્રસન્ના, ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર કષાયનો આ પર્વમાં ત્યાગ કરવો. આવા પવિત્ર પર્વમાં કષાય કરનાર શ્રાવક કે શ્રાવિકા અનિષ્ટ ફલ પ્રાપ્ત કરે છે. આપણ સ્ત્રી જાતિને તો વધારે સાવધાન રહેવાનું છે. પતિગૃહમાં કે પિતૃગૃહમાં રહેલી શ્રાવિકાઓ સ્ત્રી સ્વભાવને લઈ તત્કાલ કષાયને આધીન થઈ જાય છે. જો કષાયનો ઉદય થયા કરે તો પર્યુષણ પર્વની આરાધના નિષ્ફલ થાય છે. બેન પ્રસન્ના તમે એક સાડીની ખાતર પતિને પજવવા વિચાર કર્યો તે કષાયનોજ હેતુ છે. હવેથી આ પર્વમાં તેમ કરશો નહીં. આ મહા પર્વનો મહિમા જોવો તેવો નથી. આ પર્વનો મહિમા કરવાને સુર અસુરના ઇંદ્રો એકઠા થઈ નંદીશ્વર દ્વીપમાં જાય છે. તે રમણીય દ્વીપમાં અંજનગિરિઓ અને તેનો પરિવાર મળી બાવન ગિરિઓ આવેલા છે. તે સર્વમાં બાવન જિનજીવન છે. દરેક જિનજીવનમાં એકસોને ચોવીસ જિનખિંઓ છે, જ્યોત્સનાની કુલ સંખ્યા છ હજાર, ચારસો ને અડતાલીશની થાય છે. ત્યાં ઇંદ્રો દેવ અને દેવીઓના

## પર્યુષણ પર્વ.

૧૭

~~~~~

પરિવાર સાથે પરિવૃત્ત થઈ અષ્ટાહિક મહોત્સવ કરેછે, જલ, ચંદન, પુષ્પ અને ધૂપાદિક અષ્ટ દ્રવ્યે કરી જિન પ્રતિમાની પૂજા કરેછે. તે પછી પ્રભુના ગુણનું યશોગાન, સ્તવન અને નાટક કરેછે. એન પ્રસન્ના તે દેખાવ કેવો અદ્ભુત હશે? તેનો ક્ષણવાર વિચાર કર. એ દિવ્ય પર્વની છાયા આપણા માનવ લોકમાં પડી છે, તેનો લાભ આપણે કેમ ન લઈએ? મહાન કૃપાલુ ભગવંત અર્હંત પ્રભુએ પ્રકાશિત કરેલા આ મહા પર્વમાં કયો શ્રાવક કે શ્રાવિકા પોતાના માનવ જન્મની કૃતાર્થતા નહીં કરે ?

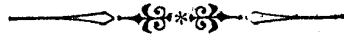
આનંદાના આવા મધુર વચન સાંભળી શ્રાવક રમણી પ્રસન્ના ધણે આનંદ પામી તેના ભવિ દ્વંદ્વમાં ઉત્તમ ભાવના પ્રગટ થઈ આવી, શરીર ઉપર રોમોદ્ગમ થઈ ગયો. તે આનંદના અશ્રુ લાવી બોલી, પ્રિયબેન, તેં આજે મારા ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. મારા જવી અજ્ઞાત શ્રાવિકાનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. હવે પર્યુષણ પર્વનો પવિત્ર મહિમા મારા જાણવામાં આવ્યો. બેન, જે તમે આ વિષય વિષે શ્રાવિકા સમાજમાં ભાષણ આપો તો મારા જવી ઘણી શ્રાવિકાઓનો ઉદ્ધાર થશે. ઘણી અજ્ઞાત શ્રાવિકાઓ આ પર્વનો મહિમા જુદી રીતે જાણે છે નવનવા શૃંગાર ધરવામાં અને આમતેમ દોડ ધામ કરવામાં તેઓ આ પર્વના પવિત્ર દિવસો ગાળે છે, કદિ ઊપાશ્રયે ગુરૂ મહારાજપાસે વ્યાખ્યાન સાંભલવા જય તોપણ ત્યાં તેઓ જસ પણ ધ્યાન આપતી નથી; લોક કથા અને પરનિંદાની વાર્તાઓ ત્યાંપણ કરે છે; અને તમારા જવા પવિત્ર શ્રોતાઓને અંતરાય કરે છે. વ્યાખ્યાન શાલામાં મારા જવી અધમ શ્રાવિકાઓના ઢાલાહલ થયા કરે છે અને તેને માટે બીયારા ભદ્રિક શ્રાવકો “ ઊપયોગ ઊપયોગ ” એવા

૧૨

આત્મનંદ પ્રકાશ.

પોકાર કર્યા કરેછે. છતાં આપણે શાંતિથી ન સાંભળીએ, એ દેવી શરમની વાત? એન આનંદ, હવેથી હું કદિ પણ તેમ કરીશ નહિ, અને આ પવિત્ર પર્વનો મહાન્ લાભ સંપાદન કરવા પૂર્ણ રીતે પ્રયત્ન કરીશ.

આટલું કહી પ્રસન્ના આનંદાના પગમાં પડી અને બંને શ્રાવિ કાપર્વના મહિમાના ગીત ગાતી ગાતી ગુરુ મહારાજના દર્શન કરવાને ઉપાશ્રય પ્રત્યે ચાલી ગઇ.

જીવનનો ઉદ્દેશ.

(ધર્મ પ્રાપ્તિ)

આ સુખ દુઃખમય જગતને વિષે જનસમૂહ સાધારણતાઃ ને જીવન નિર્ગમન કરે છે તે એવા પ્રકારનું જણાય છે કે તેમાં તેઓની દ્રષ્ટિ સમીપે કંઈપણ નિશ્ચિત પ્રયોજન વા આશય રમી રહ્યા હોય એવું લાગતું નથી.—આવી સ્થિતિવાળાં જોને વિદ્વદ્વર્ગ એક નૌકાની ઉપમાં આપેછે—તે એવીકે પ્રચંડ પવન અને ઉછળતાં જળ કદલોલ વચ્ચે અગાધ સમુદ્રને વિષે સ્વતઃ આમ તેમ અથડાતું છુટું મૂક્યું હોય. કાંઈ પણ નિર્દિષ્ટ હેતુવાળા મનુષ્યો તો એક અમુક બંદરે જવાને માટે ઉપડેલા પ્રવહણની ગણનામાં આવેછે, કે જે ગમે તેવા સંક્ષોભક અક્ષોભને સમર્થ લેશ માત્ર ઉછળો માર્યા સિવાય નિરંતર દૃષ્ટિ પથમાં ને દૃષ્ટિ પથમાંજ રહેછે. એક ચોક્કસ કલ્પના કે યોજના ઉપર કાર્ય વ્યાપાર કરવાથી આપણા સાધ્ય અર્થને મહાન્ લાભ પ્રાપ્તિનો સંભવ છે.

જીવનનો ઉદ્દેશ.

૧૯

~~~~~

આમાં એક નિશ્ચિત યોજનાની પ્રરૂપણા કરી—પણ તે પરથી એક ગમેતેવી (ક્ષુદ્ર) યોજના રાખીને બેસી રહેવાનું છે એમ નથી, તેના પ્રકાર તો મહાન અગત્યતા ધરાવે છે. (કારણકે) જન સમાજને વિષે એવી અનેક વ્યક્તિઓ હયાત છે કે જેઓની સર્વ વસ્તુને પરાસ્ત કરનારી સાધ્ય દૃષ્ટિ છતાં, જીવન તો નિશ્ચયે સંપૂર્ણ પણે પ્રમાદ-મયજ કહેવાય.

આમ છે—એટલે કે જન વર્ગને એક નિશ્ચિત આશય હોવો જોઈએ, અને તેપણ ઉચ્ચ તથા ઉદાર—મહા અગત્યનો હોવો જોઈએ—ત્યારે ન્યૂનાધિક અગત્યતા ધરાવનારા આશયોમાંથી કયો સર્વોત્કૃષ્ટ છે તે તપાસીએ.

વૈભવ—અર્થ સંચય—માનપ્રતિષ્ઠા—આદિ જીવનના અનેક આશયોમાં સર્વથી શિખરીપદને પામેલો વૈભવ છે; કારણ કે સાધારણતઃ સર્વ વ્યક્તિનો એજ ઉદ્દેશ છે. આના બહુ વિધ. પ્રકારો છે; એમાં સૌથી સાધારણ અને નિર્દોષ પ્રકાર “સુખેથી નિર્વાહ થાય અને નિવૃત્તિએ જીવન નિર્ગમાય” એવો ઉપાય શોધવાનો છે. કાંઈ પ્રમાદમાં, કાંઈ ક્રીડા વિકાસમાં તો કાંઈ નિજ નિજ રૂચિઓને તૃપ્ત કરવામાં વૈભવ માને છે.

અર્થનો સંચય—ધનની વૃદ્ધિ એ પણ અમુક વ્યક્તિઓમાં જીવનનો ઉદ્દેશ છે; કારણ કે એઓ એને એકની એક અગત્યની વસ્તુ તરીકે ગણે છે. આવા લોકો પ્રાતઃકાળે બહુ વહેલા નિદ્રા ત્યજે છે, અને રાત્રી ઘણી વ્યતીત થયે નિદ્રાને આદર આપે છે—એમ અત્યંત અભિયુક્ત જીવન નિર્ગમન કરે છે—તે એમ સમજીને કે એમ કરવાથી પોતાને વિશેષ અર્થ પ્રાપ્તિ થશે. આ ઉપરાંત એઓને અન્ય કાંઈ વિચાર વા ઈચ્છા પ્રવર્તતી નથી.

૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશી.

~~~~~

માનપ્રતિષ્ઠા—એ એ વળી અમુક-અમુક પણ ઉપર વર્ણુ-
વેલીથી અદ્વતર-વ્યક્તિનો, આ સંસારને વિષે જીવનનો હેતુ છે.
માન મળે-પ્રતિષ્ઠા વધે-અને સૌ કાઈ પ્રશંસા કરી વાહવાહ બોલે
એજ એમને લોભ છે-તૃષ્ણા છે. આ વસ્તુ પણ શોધનારાઓ ભિન્ન
ભિન્ન માર્ગે શોધેછે. મૂર્ખ વર્ગ લક્ષ્યાદિ પ્રસંગે દ્રવ્ય ઉઠાવીને, તો,
અન્ય અધિકારદ્વારા તે શોધેછે. સ્વદ્વ ભાગજ પોતાના વિદ્યાબળ કે
જ્ઞાન શક્તિએ એ મેળવવાનો પ્રયાસ કરે છે.

પ્રિયવાચક ! પણ અત્યંત શોકાદ્ગાર સહિત લખવું પડેછે
કે એ અતુલવ સિદ્ધ વાત છે કે એ સર્વ-વૈભવ-અર્થસંચય-માન
પ્રતિષ્ઠા આદિથી, જેને ખરેખરં સુખ કહેછે તેતો પ્રાપ્ત થતુંજ
નથી; કારણકે

મિશ્રાશનં તદપિ નીરસમેકવારમ્ ।

શય્યાચ મૂઃ પરિજનો નિજ દેહમાત્રમ્ ।

વસ્ત્રં ચ જીર્ણં શતશ્વંડ મયી ચ કંથા

હાહા તથાપિ વિષયાન પરિત્યજત્રિ ॥

એમ વિષયો તો ત્યજતાજ નથી.

વળી-ભોગ ન મુક્તા વયમેવ મુક્તા સ્તપોન તપ્તં વયમેવ તપ્તાઃ ।

કાલોન યાતો વયમેવ યાતા સ્તૃણા ન જીર્ણાવયમેવ જીર્ણાઃ॥

એમ તૃષ્ણાએ જીર્ણ થતી નથી.

તેમજ

ભોગે રોગ મયં કુલે ર્યુતિ મયં વિત્તે નૃપાલાદ મયમ્

મૌને દૈન્ય મયં બલે રિપુ મયં રુપે જરાયા મયમ્ ।

શાસ્ત્રે વાદ મયં ગુણે સ્વલ મયં કાયે કૃતાન્તાદ મયમ્

સર્વં વસ્તુ મયાન્વિતં મુવિનૃણાં વૈરાગ્યમેવામયમ્ ॥

જીવનનો ઉદ્દેશ.

૨૧

~~~~~

આમ ભોગાદિમાં પણ રોગનો ભય છે.

વળી આ છ ખંડ પૃથ્વીના સ્વામિત્વને પણ પ્રાપ્ત કરીને અંતે કર્મ વશ થઇ કાળ ધર્મ પામેલા સર્વ ચક્રવર્તીઓ—વાસુદેવો—પ્રતિ વાસુદેવો એ સર્વને દ્રવ્યનું દરદ નહોતું, અધિકાર એછા નહોતો, કળામાં કચાશ નહોતી, અને માનનું માપ નહોતું; છતાં પણ એમણે એ સુખને સુખ ગણ્યું નહોતું.—એને જીવનનો ઉદ્દેશ લેખ્યો નહોતો. એમણે તો સંસારની સર્વ સમૃદ્ધિનો અનુભવ લીધો હતો અને તે પરથી એમણે એની અસારતા જાણી હતી. તેથી એના વિનાશનો એમણે પશ્ચાતાપ કર્યો નહોતો. જેઓએ એ અનુભવ્યું નથી એઓજ એને અધિક માનેછે.

આમ આપણા જીવનની ઉપયુક્તતાનો વિચાર કરીએ છીએ તો અનુભવમાં શું શું આવે છે ? શું આ જીવન એક નિષ્ફળ સ્વમ્ભવ છે કે સ્થિર નિશ્ચયાત્મક વાસ્તવિક સત્ય છે ? શું છે ?

નજાને સંસારઃ કિમમૃતમયઃ કિં વિષમયઃ ।

એટલું તો સત્ય અંગીકાર કરવું પડશે કે આ જીવનમાં કેટલાંક વાના તો અવશ્યમેવ ધ્યાનમાં—દૃષ્ટિપથમાં—સાખવાનાં છે. આપણે આપણા નિર્વાહને અર્થે સતત પ્રયાસ કરી અન્ન વસ્ત્રાદિનું ઉચિત સંવિધાન કરવું જોઇએ.—આપણા માનસ પ્રદેશમાં ઉપયોગી વ્યવહાર જ્ઞાન રૂપી બીજનો સંચય કરવો જોઇએ અને એવી અનેક વસ્તુઓ છે કે જેનું ન્યાયતઃ સેવન કરવું જોઇએ.

પણ એ બધા (ઉદ્દેશ) તો ગૌણ થયા.

હ્યારે મનુષ્ય જીવનનો એકનોએક મુખ્ય—પ્રધાન ઉદ્દેશ શે તે હવે વિચારીએ.

૨૨

આત્મનિર્દેશ પ્રકાશ.

~~~~~

લેખવ—અર્થસંચય અને માનપ્રતિષ્ઠાને મુખ્ય ન ગણતાં ગૌણની ગણનામાં લેખવાતું શું કારણ—તે વાતનું નિરીક્ષણ કરતાં એ નિશ્ચયપર અવાચ છે કે એ વસ્તુઓ સ્વતઃ અસ્થિર છે, નિશ્ચય નથી. એ કારણને લઈને એ ગૌણ થઈ. માટે સ્થિર વસ્તુ શોધીએ તો એ શોધમાં ધર્મૈકોઽહિનિશ્ચલઃ એ છેવટ પામીએ છીએ; કારણકે

ચલાલક્ષ્મીશ્ચલાઃ પ્રાણાશ્ચલં જીવિત યૌવનમ્ ।

ચલાચલે ચ સંસારે ધર્મૈકોઽહિનિશ્ચલઃ ॥

(‘મર્ત્યહરિઃ’)

આમાં આપણે એ સિદ્ધાન્તરપર આગ્યા કે ધર્મ (પ્રાપ્ત કરવો) એ જીવનનો પ્રધાન ઉદ્દેશ છે. તો પ્રથમ આપણે ધર્મ એટલે શું એ સમજવાની જરૂરીઆત છે.

શાસ્ત્રોક્ત દશ દૃષ્ટાંતે દુર્લભ એવો મનુષ્યલવ આપણને પ્રાપ્ત થયો તો તેમાં આપણું વર્તન એવા ઉચ્ચ પ્રકારનું હોવું જોઈએ કે પુનર્જન્મ ન થાય. પણ એતો અસંભવિત કહેવાય. એટલું જ થાય તો ખસછે કે પુનર્જન્મ થાય તેમાં મનુષ્ય દેહજ પ્રાપ્ત થાય—દુર્ગતિએ જવું ન પડે. એટલે કે દુર્ગતિએ જતાં આપણે અટકીએ—આપણને દુર્ગતિએ જતાં ધારણ કરી રાખે એવું કંઈ હોય તો તે ખડુજ ઉત્તમ; એવી વસ્તુ તેનેજ ધર્મ કહ્યો છે. જન્તૂનુદુર્ગતૌ પક્તઃ ધારયતિ ઇતિધર્મઃ ।

આ પ્રમાણે ધર્મની વ્યાખ્યા કહી તે ધર્મ ઉત્કૃષ્ટ મંગળ છે—સ્વર્ગ અને મોક્ષને આપનાર છે, અને સંસાર રૂપી વનને ઉલ્લંઘન કરવામાં સહાયભૂત છે. માતાની પેઠે પોપણ કરનાર, પિતાની પેઠે રક્ષણ કરનાર, મિત્રની જેમ પ્રસન્ન કરનાર અને ખંધુ સદૃશ સ્નેહ

અસલ ફકીરી અથવા ખરી નિગ્રંથતા.

૨૩

સખનાર એવો જે આ ધર્મ તેને પ્રાપ્ત કરવો એજ જીવનનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. વળી ગુરૂની સમાન ઉન્નવળ ગુણોને વિષે આશ્ચર્ય કરવાનાર અને સ્વામીની જેમ ઉત્કૃષ્ટ પ્રતિષ્ઠાને પ્રાપ્ત કરાવનાર—એજ ધર્મ—તેની પ્રાપ્તિ થવી એજ આપણા જીવિતનું સાક્ષ્ય છે. જીવને નૃપતિની પદવી અધાવનાર તે પણ ધર્મ, બળદેવ અર્ધચક્રવર્તી વ્યકવર્તી અને અનુક્રમે દેવ—ઈંદ્ર તથા પ્રાન્તે તીર્થંકર પદની પ્રાપ્તિ કરાવનાર—એયે ધર્મ.

આમ સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિ જેનાથી હસ્તગત થઈ શકે છે એવી વસ્તુ તે ધર્મ, ધર્મ ને ધર્મજ છે. એ ધર્મની પ્રાપ્તિ એજ આ જીવનનો પ્રધાન ઉદ્દેશ છે. **સોતીચંદ આધવજી—ભાવનગર.**

અસલ ફકીરી અથવા ખરી નિગ્રંથતા.

(લેખક મુનીગુણરાગી કર્પુર વિનયજી)

રાગ! આશાવસી.

અવધૂ નિરપક્ષ વિરલા કોઈ, દગ્યા જગ સહુ જોઈ. અવધૂ૦
સમરસ લાવ લલા ચિત્ત જકે, થાપ ઉથાપ ન હોઈ;
અવિનાશી કે ધરકી બાતાં, જાને'ગે નર સોઈ. અવધૂ૦ ૧
રાવ રંકમે' ભેદ ન જાને, કનક ઉપલ સમ લેખે;
નારી નાગણીકો નહીં પરિચય, તે શીવ મંદિર દેખે. અવધૂ૦ ૨
નિંદા સ્તુતિ શ્રવણ મુણીને, હર્ષ શોક નવિ આણે;
તે જગમે' જોગીસર પૂરા, નિત્ય ચઢતે ગુણ ઠાણે. અવધૂ૦ ૩
ચંદ્ર સમાન સૌમ્યતા જાકી, સમયર જેમ ચાલીરા;
અપ્રમત્ત બારંડપરે' નિત્ય, મુરગિરિ સમ શુભિ ધીરા. અવધૂ૦ ૪
ચંકજ નામ ધરાય પંકશું, રહત કમળ જિમ ન્યારા;
ચિદાનંદ ધરિયા જન ઉત્તમ, સો સાહેબકા પ્યારા. અવધૂ૦ ૫

૨૪

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

ઉક્ત વિષય સંબંધે શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજે ગાયેલું પદ વાંચી આપણે તેના પરમાર્થ સંબંધી વિચાર-મનન કરવું ઘટે છે. સમ ભાવ ભાવિત આત્માજ તત્વથી નિઃત્રંચ છે. તેવા પવિત્ર આત્માનેજ નિઃત્રંચ પ્રવચન (શુદ્ધ આગમ રહસ્ય) સમ્યગ્ સમજાય છે, અને તેના સમ્યગ્ પરિણામ (પરિણમન) થી શુદ્ધ આચાર પણ તેઓજ સેવી શકે છે. બીજા બાહ્યાડંબરી તેમ સેવી શક્તા નથી. નિસ્પૃહપણથી તેવા મહાશય, રાજા અને રાંકને સમ ગણે છે, કનક (સુવર્ણ) અને પાષાણને સમાન લેખે છે. બહારથી સુકોમળ છતાં વક્રગતિ રાગાદિ ભાવ-વિષયી ભરપૂર ભામિનીને ભયંકર ભુજંગી તુલ્ય ગણે છે. આવા શુદ્ધાશયત્રાણા સંત જનોજ મુક્તિ મહેલમાં મહાલવાને પૂર્ણ અધિકારી છે. પરંતુ એથી ઉલટા તુચ્છ વિષય સુખના કામી થઈ-વિષયાંધ થઈ-એક દીનદાસની પેરે દીનતા દાખવનારા, અને એવાજ કલિપત સુખના કારણે ઘોળી-પીળી માટી (સોના રૂપા) પર મમતા બાંધી બેઠેલાં તથા પ્રગટ નરકના દ્વાર-જૂત નારીમાં રતિ-પ્રીતિ ધરાવનારા અધમ વેષવિડંબઠા તો 'ઠાઈ' રીતે અક્ષય શિવ સુખના અધિકારી નથીજ. અપૂર્ણ.

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

વડિદીક્ષા—ગયા અશાઠ માસની શુકલ દ્વાદશીને દિવસે મહોપકારી મુનિરાજશ્રી હંમવિજયજી મહારાજે કચ્છ દેશની રાજધાની જુનનગરમાં મુનિ કુસુમવિજયજીને વડિદીક્ષા આપી હતી. આ મહોત્સવમાં કચ્છી જૈન પ્રજાએ સારો ઉમંગ દર્શાવ્યો. હોતો સ્થાપના રૂપ નંદીમાં સુવર્ણ દ્રવ્ય અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું.